

Economia

Les eleccions i la universitat

27/09/15 02:00 - CATEDRÀTIC DE BIOQUÍMICA I BIOLOGIA MOLECULAR, DIRECTOR DE L'ESCOLA DE DOCTORAT I VICERECTOR DE POLÍTICA CIENTÍFICA DE LA UB - **ENRIC I. CANELA**

Avui hi ha, a Catalunya, unes eleccions nacionals que canviaran l'escenari polític de manera profunda. Un canvi complet, una nova legislatura, cosa que vol dir canvi de govern. En unes eleccions normals, aquestes eleccions no ho són, el govern pot continuar i les polítiques, més o menys, poden ser continuistes. Hi pot haver una certa ruptura però en alguns camps, com la Universitat i la recerca, hi ha hagut sempre una certa continuïtat. Ara les coses són diferents.

El proper govern, si tot succeeix com està previst, el presidirà Artur Mas. La llista guanyadora serà, molt probablement, una coalició complexa, de diverses sensibilitats i amb visions sobre les polítiques d'universitats, recerca i innovació bastant diferents. A sobre, la legislatura previsiblement serà curta.

Al meu parer, en aquest escenari podrien passar dues coses. Una: l'aposta de continuïtat preveient el poc temps de legislatura. Dues: l'encàrrec de govern en aquests àmbits d'algú amb visió diferent de com cal tractar les coses.

Sempre des del meu punt de vista, ara seria el moment, davant la nova legislatura, d'esmenar algunes coses que no van bé. Si més no, atesa la previsible brevetat del govern, moure algunes peces i llançar alguns missatges. Tinc la impressió que, malgrat les diferents visions de la societat, hi ha un cert acord, no pas unanimitat, en moltes coses del model universitari.

On no hi ha cap acord és en el model de governança, però sí en moltes altres qüestions. Seria raonable que el nou govern tractés algunes reformes que ens permetessin consolidar la bona posició de les universitats catalanes.

Hi ha, a vegades, una crítica infundada a les universitats del nostre país. Si normalitzem els resultats de les nostres universitats pel pressupost rebut, trobaríem al capdavant de les universitats d'elit, en els rànquings més prestigiosos, universitats catalanes; sens dubte, entre les deu primeres. De les pedres en fem pans.

Seria desitjable que hi hagués un acord entre universitats i representants de les sensibilitats de la llista probablement guanyadora per allunyar determinades decisions de les oscil·lacions econòmiques i polítiques a través de la creació d'agències independents del govern. Hi ha massa intervencionisme.

Per exemple: cal disposar d'un consell universitari, com el que tenen les nacions britàniques, per gestionar el finançament de la universitat. Els permet una estabilitat financera basada en paràmetres objectius i no interpretats políticament. És decisiu que no siguin les universitats les que prenguin les decisions, ni universitats ni govern.

Fa molt poc, s'ha modificat la llei que regula l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya. Ha millorat, però jo crec que continua sent massa dependent del govern de torn. Una altra vegada podríem mirar com funciona, independentment de les universitats i govern, la Quality Assurance Agency for Higher Education (QAA) del Regne Unit.

Ens fixem en els conceptes democràtics del Regne Unit a l'hora de veure com tracten el tema del referèndum escocès, però quan parlem de qüestions universitàries ens acostem més al model espanyol que al britànic. Ho tenim al subconscient.

Si parlem del que els estudiants paguen per fer una carrera, veiem que arreu el preu dels estudis en un mateix centre públic és el mateix per a tots els graus. Algunes comunitats autònomes espanyoles han optat per reduir el preu de les matrícules. Catalunya té les més cares i ha fet una aposta diferent, unes beques d'equitat. No tothom veu igual aquesta política.

No seria raonable que aquí tots els estudiants paguessin el mateix? Certament, la llei espanyola diu que les matrícules són preus públics i no taxes. Els preus públics han de cobrir el cost i, per tant, estan determinats pel cost. Gran problema, determinats pel cost conegut i no confessat. Tenim uns preus de matrícules amb diferències injustificables.

Lligat amb això, també caldria aprofundir en l'afer de la transparència en les dades universitàries. No pot ser que en alguns aspectes tinguem una informació tan deficiente, que donem tan poca informació real a la societat i que mantinguem un Parlament que no sap ni que fem a la Universitat ni li interessa.

No estaria de més pensar en com cal modificar l'accés a la universitat. El que tenim és absolutament inútil. Serveix, això sí, per ordenar, establir-se una feina, i dir que tothom és bo perquè aproven les proves. Si preguntem als estudiants el lloc de naixement dels pares encara aprovaríem més candidats. Les coses no canviarien gaire perquè tampoc sabríem si tenen els coneixements necessaris per estudiar la carrera triada. No he estat exhaustiu. Podem fer moltes coses, no cal que ens barallem, hi hauria un ampli acord en molts punts si es trien negociadors intel·ligents. Això darrer és una condició.

Rendiment de comptes

Seria desitjable que hi hagués un acord entre universitats i representants de les sensibilitats de la llista probablement guanyadora per allunyar determinades decisions de les oscil·lacions econòmiques i polítiques a través de la creació d'agències independents del govern. Hi ha massa intervencionisme

Enric I. Canela

Altres articles de l'autor

25/10/2015 **La qualitat a la Universitat**

05/07/2015 **Els dirigents de la universitat**

Més articles ...

A banda de publicar una memòria accessible als ciutadans amb indicadors clars, les universitats haurien de retre comptes al Parlament. Per això, seria necessari que el Parlament demanés periòdicament la compareixença dels rectors.

Darrera actualització (Diumenge, 27 de setembre del 2015 02:00)

Publicat a

L'econòmic 27-09-2015 Pàgina 18

DESA LA NOTÍCIA A:

Des del **registre** pots veure i gestionar totes les notícies desades i de les que en fas seguiment.